

ΕΚΑΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑΙ

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 35.

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐξέμνητος μόνον
καὶ προπληρωτὰ: Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.
τῇ 1/13. Ἰουνίου 1886.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΝ.

Καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρχον πολυάριθμοι μεγάλοι πόλεις, ἡ Νινευὴ π. χ. ἡ Βαβυλών, ἡ Καρχηδὼν καὶ ἡ νικηφόρος αὐτῆς ἀντίζηλος Ῥώμη, ἀλλ' οὐδεμία αὐτῶν εἶχεν ἀνέλθει εἰς τὴν περιωπὴν τῶν σημερινῶν. Τὸ μέγεθος τοῦ Λονδίνου δὲν ἔσχε ποτὲ οὐδεμίαν τῶν πόλεων τοῦ τε παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, οὔτε καὶ αὐταὶ αἱ πολυανθρωπώταται πόλεις τοῦ ἀπεράντου κινεζικοῦ κράτους. Καὶ εἰδὸς τι ἀστυνομίας ἦτον ἀνάγκη νὰ σχηματισθῇ καὶ κατ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς παλαιούς χρόνους, διότι παραλλήλως πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐπολυπλασιαζόντο βαθμυδὸν τὰ ἐγκλήματα καὶ αἱ κακίαι τῶν ἐν ταῖς πόλεσι βιούντων ἀνθρώπων, ὡς μᾶς διδάσκει ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαίας Ῥώμης, ὅπου ἡ διαφθορὰ εἶχε πλέον φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς σημείου. Τὴν σήμερον καὶ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν μεγαλοπόλιν μὴ ἔχουσαν ἀστυνομίαν, καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ εἰς τὸν νεώτερον τοῦτον βίον τῆς ἀνθρωπότητος πανταχοῦ βλέπομεν συνεφεπτόμενα τα ἄκρα ἀντίθετα. Ὅσον μᾶλλον κολοσσιαῖος καὶ ὑπέρογκος εἶνε ὁ εἰς τινα μόνον πρόσωπα συγκεντρούμενος πλοῦτος, ἄλλο τόσον πικροτέρα εἶνε ἡ πτωχεία καὶ ἔνδεια τοῦ πολλοῦ πλήθους, ἐν τῇ πλουσιωτάτῃ δὲ χώρα τῆς γῆς, ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐγεννήθησαν οἱ συγγραφεῖς ἐκεῖνοι, ὡς ὁ Δίκηνς, ὁ Thakeray καὶ ὁ Hood, οἵτινες ἐξωγράφησαν διὰ τῶν φυσικωτέρων χρωμάτων τὴν ζοφεράν εἰκόνα τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ τῆς πατρίδος των· ἐν τῇ καλλίστῃ

Δρ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ ΓΚΟΥΛΕΝ. 1824—1886.

τῆς ὑψηλῆς πόλεως, ἐν Παρισίοις, ὑπάρχουσιν ἐγγὺς τῶν χρυσοτεύκτων καὶ μεγαλοπρεπῶν μεγάρων συνοικίαι, ὅπου διατίθενται ὄντα μὲ καννιβαλικὰς ἀληθινὰς ὁρέξεις, τέρατα ἀνθρώπων ἔχοντα μορφήν, ἐν δὲ τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ παραπλεούσας τῶν αἰετοπεπληρωμένων ἀνθρώπων ἐκκλησιῶν κεῖνται τὰ μᾶλλον διαβόητα ἀντρα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς κακίας, ἐν οἷς αὐξάνεται καὶ πληθύνεται γενεά, ἐχθρὰ τοῦ φωτός καὶ τρέφουσα ἄσπονδον μῖσος πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλόν. Τὸ φῶς καὶ ὁ ἀήρ εἶνε οἱ πιστότεροι σύμμαχοι τῆς ἀστυνομίας τῶν ἡμερῶν μας· ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ταῖς ὑπὸ πυκνῶν δένδρων σκιαζομέναις ὁδοῖς αἰσθάνεται ἡ κακία στενοχωρίαν καὶ καταφεύγει πάντοτε εἰς τὰς σκοτεινάς καὶ βυραράς διόδους, ἀν δέ τις δὲν ἦνε ἐξ ἐπαγγέλματος ἀπαισιόδοξος, θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ νεώτερος πολιτισμὸς τείνει πανταχοῦ ἐπὶ τὸ ἀνθρωπινώτερον νὰ διαμορφώσῃ τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν, πρὸ πάντων δ' ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι δι' ὅσον τὸ δυνατόν τελειῶς ἀνεπτυγμένης καὶ ὀργανωμένης ἀστυνομίας.

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης ἔχει ἔργον λίαν δυσχερές, διότι ἐν ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι ταύταις, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ παρὰ τὸν Οὐδσωνα μητροπόλει, ἡ κίνησις τῶν ἀφικνουμένων καὶ ἀποδημούντων ἀνθρώπων εἶνε ἀνυπολόγιστος, συγχρόνως δὲ δὲν ὑπάρχει διάταξις ἐπιβάλλουσα τὴν δήλωσιν εἰς τε τοὺς ἀφικνουμένους καὶ τοὺς ἀναχωροῦντας. Ἐνεκα καθήκοντος πρὸς τὴν Στατιστικὴν σημειοῦνται μόνον τὰ ὀνόματα, ἡ ἡλικία καὶ τὸ ἐπιτήδευμα

τῶν ἀποβιβάζομένων ξένων, ὧν οὐδεὶς εἶνε ἠναγκασμένος νὰ υποβάλλῃ πιστοποιητικὰ τῆς ταυτότητός του ἔγγραφα, τὸ ἴδιον δὲ συμβαίνει καὶ ἐν Λονδίῳ, ὅπου ἐπίσης πᾶσα ναυαγίασασα μεγαλοφυΐα, πᾶς κλέπτης, πλαστογράφος, ἀπατεὼν ἢ λωποδύτης δύναται ἀφόβως νὰ καταφύγῃ, ἅμα ὡς ἐν τῇ πατρίδι του ἀπειληθῇ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης. Ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία πολλάκις ἐπηνέβη ὡς λίαν προνοητικὴ καὶ δραστηρία, ἐν τούτοις ὅσοι Ἀγγλοὶ δὲν ἔχουσιν ὑπέρμετρον ἀγάπην πρὸς τῆς πατρίδος των τὰ συστήματα, ἐγνώρισαν δὲ καὶ τὸν ἀστυνομικὸν ὀργανισμὸν ξένων χωρῶν ἰσχυρίζονται ὅλως τὸ ἐναντίον. Ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀστυνομία ἔχει δύο σπουδαῖα στηρίγματα, πρῶτον τὴν γενικὴν τοῦ κοινοῦ συμπάθειαν καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ λαοῦ, καὶ δεῦτερον ὑπέρογκα χρηματικὰ μέσα, δυνάμει τῶν ὁποίων δύναται, ὡσάκις διαπραχθῇ μεγάλη κλοπὴ ἢ φόνος, νὰ υποσχεθῇ πλούσιον γέρας εἰς τὸν ἀνακαλύψοντα τὸν αὐτουργὸν τοῦ ἐγκλήματος. Ἐν τούτοις αὗται εἶνε ἐξαιρετικαὶ περιπτώσεις, ἡ δὲ καθημερινὴ ἐνέργεια τῶν ἀγγλῶν ἀστυνύμων ἔχει ἀκόμη πολὺ στενὰ ὅρια· διότι ὅστις ἔσχε ποτὲ τὴν τόλμην νὰ διέλθῃ τὰς σκοτεινὰς καὶ ἀπεράντους ἐκείνας συνοικίας τοῦ Ταμέσεως, ὅπου νυχθημερὸν ἀνελίσσονται τὰ ἀπαισιώτερα τοῦ ἐγκλήματος δράματα, ὅπου αἰωνίως ἐπικρατεῖ πᾶν εἶδος ἀκολασίας καὶ διαφθορᾶς, αὐτὸς θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία ἔχει πολλὰς τὰς ἐλλείψεις καὶ δὲν φαίνεται ἐξασκοῦσα ἐπιρροὴν τινα ἐπὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς.

Ἐκ τῶν ἄλλων μεγαλοπόλεων ἡ Νέα Ὑόρκη ἔχει τὴν βαναυσωτέραν καὶ συγχρόνως τὴν ἥκιστα ἐπιτυχῶς ἐργαζομένην ἀστυνομίαν. Ἡ ὥμῃ δύναμις, ἣν ἔχει πάντοτε εἰς χεῖρας, φέρει συνήθως πρὸς στιγμὴν τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, παρακολουθοῦσιν ὅμως τοῦτο ἄλλαι σπουδαιότεραι ἀποτυχίαι. Τὸ μολύβδινον βόπαλον, τὸ ὁποῖον ὁ ἀστυνόμος τῆς Ν. Ὑόρκης φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, εἶνε φοινικὸν καὶ ἐκφραστικὸν τῷ ὄντι ὅπλον, κατάλληλον ἴσως διὰ τοὺς κακούργους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀποναρκοῦντες τὰ θύματά των σύρουν αὐτὰ κατόπιν εἰς τὰ πλοῖα, διὰ τοὺς ἱρλανδοὺς ἱππότεας καὶ πλείστους ὅσους ἄλλους ἐπαναστάτας τῆς δημοσίας ἠθικῆς καὶ τῆς τάξεως, ὅλως ὅμως ἀνάρμοστον καὶ μᾶλλον ἐπιβλαβὲς προκειμένου περὶ μικρῶν διαπληκτισμῶν καὶ πλημμελημάτων. Οἱ ἀστυνόμοι τῆς Νέας Ὑόρκης ἔχουσι πάντες ἡράκλειον σῶμα, μισθὸν δὲ μεγαλοπρεπέστατον, μηδαμινὴν ὅμως δυστυχῶς ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐκτελεστικῶν ὑποκειμένων. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, δεκανεῖς μάλιστα καὶ ἀστυνομικοὶ ταγματάρχαι, δὲν διάκεινται δυσμενῶς πρὸς τὴν δωροδοκίαν, τοῦτο δὲ εἶνε γνωστὸν καὶ εἰς τὸ πλῆθος, καὶ ἐντεῦθεν στερεοῦται πᾶσα ἠθικὴ ὑποστήριξις ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ. Χαρτοπαικτεῖα καὶ ἄλλα καταγῶγια ἀνήκοντα εἰς πολιτικοὺς ἀντιπάλους ἢ εἰς ἐχθροὺς τῆς ἀστυνομίας καταστρέφονται ἀμειλίκτως ὑπὸ τῶν ὀργάνων της, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται αὐτῶν καταδικάζονται εἰς πρόστιμον βαρὺ, ἐκεῖνα δὲ τὰ χαρτοπαικτεῖα, ὧν οἱ ἰδιοκτῆται εἶνε πολιτικοὶ συνάδελφοι καὶ ἐλευθέριοι δωρηταί, ὑποστηρίζονται κρυφίως, προστατεύονται καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἀστυνομίας ἀκμάζουσιν εἰς τὸ φανερόν. Εἰς δημοσίας ταραχὰς καὶ μεγάλας στάσεις, ὡς ἡ ἐν ἔτει 1860, καθ' ἃς ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Νέας Ὑόρκης ἀλληλεσφάζοντο οἱ κάτοικοι, ἡ ἀστυνομία παρέσχε λαμπρὰς ὑπηρεσίας, κατέθραυσε πολλῶν τὰ κρανία — ἀθῶων ἢ ἐνόχων, ἀδιάφορον — καὶ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν, ἀλλ' εἰς ἀπομεμονωμένας δολοφονίας παρατηρεῖται, ὅτι πολὺ σπανίως κατορθοῦται νὰ συλληθῇ ὁ δολοφόνος καὶ νὰ τιμωρηθῇ. Τὸ ἀληθὲς ὅμως

εἶνε, ὅτι εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου ὑπάρχουσι τόσοι κακούργοι, ὅσοι ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὧν μόναι αἱ διάφοροι κατηγορίαι καὶ τάξεις, εἰς ἃς ὑπάγονται κατὰ τὸ εἶδος τῶν κακουργημάτων των, εἶνε δυσαρτίμητοι. Ἐξ ἐπαγγέλματος χαρτοπαῖνται ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τὰς 34 χιλιάδας, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἡ ἀστυνομία εἶνε ὅλως ἀνίκανος καὶ δὲν ἐπιχειρεῖ τι κατ' αὐτῶν διὰ νὰ μὴ ὑποστῶσι ζημίαν τὰ συμφέροντα τῆς ἐπικρατοῦσης πολιτικῆς φατρίας. Ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου μόλις καὶ μετὰ βίας καὶ ἀφ' οὗ ἡ ἀστυνομία της ἀπελπιστικῶς ἔγνωνίσθη, κατώρθωσε ν' ἀπαλλάγῃ τῶν *στραγγαλιστῶν* (garrothers), οἵτινες διὰ νυκτὸς ἐπετίθεντο κατὰ τοῦ μονήρους παροδίου καὶ ἐφόνευον αὐτόν, οὕτω καὶ ἡ Νέα Ὑόρκη τότε μόνον θὰ εὐτυχῇ νὰ ἔχῃ καλὸν καὶ τέλειον ἀστυνομικὸν σῶμα, ὅταν παύσῃ τοῦτο νὰ γίνηται ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ὄργανον τοῦ ἐπικρατοῦντος πολιτικοῦ κόμματος.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης ἡ τῶν Παρισίων εἶνε ἡ τελειότερα καὶ μᾶλλον ἀποτελεσματικῶς ἐργαζομένη ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τὰς λεπτομερείας.

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς παρισιανῆς ἀστυνομίας εἶνε πολλὰ καὶ σπουδαῖα, πρῶτον διότι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν κλητῆρες καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ὑπερτεροῦσιν ἐν γένει τῶν ἀγγλῶν καὶ ἀμερικανῶν συναδέλφων των κατὰ τὴν νοημοσύνην, τὴν ἐπιτηδειότητα καὶ τὴν εἰς τὸ ἐπάγγελμά των ἀπαραίτητον πανουργίαν, δεῦτερον διότι ἐργάζεται ἐπὶ τῇ βάσει ἀστυνομικῶν κανόνων καὶ διατάξεων αὐστηροτάτων καὶ τρίτον διότι πολλάκις, ὡσάκις παραστῇ ἀνάγκη, εἶνε ἀνωτέρα καὶ αὐτῶν τῶν τὴν πολιτείαν διεπόντων νόμων, ἐν ἄλλοις λόγοις ἔχει χαρακτῆρα μᾶλλον δεσποτικόν, ἐπομένως δὲ καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ τῆς ἐξουσίας δὲν εἶνε τόσον περιορισμένη, ὡς ἀλλαχοῦ. Ἡ πόλις τῶν Παρισίων διαιρεῖται εἰς 20 περιφέρειας, ὧν ἐκάστη ἔχει 325 ἀστυνομικοὺς κλητῆρας ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐνὸς ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ἐκάστη δὲ περιφέρεια περιλαμβάνει τέσσαρας συνοικίας καὶ ἐκάστη συνοικία ἓνα ἀστυνομικὸν σταθμὸν, τοῦ ὁποίου προΐσταται εἰς ἀστυνομικὸς ἐπίτροπος. Ἐκτὸς τούτου ὅμως ὁ Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς του 250 ἔτι ἄνδρας μεθ' ἑνὸς ἀξιωματικοῦ καὶ ἐπιτελεῖον μετὰ πολυαριθμῶν ὑπαλλήλων, διευθυντῶν, ὑποδιευθυντῶν καὶ γραμματέων καὶ ἐν ἐπικουρικῶν σῶμα ἐκ πεντάκοσίων μυστικῶν ἀστυνύμων. Ὑπάρχουσι δώδεκα διάφορα ἀστυνομικὰ τμήματα, ἐν γραφεῖον διὰ τοὺς ξένους, ἐν διὰ τὴν „γενικὴν ἀσφάλειαν“, ἐν διὰ τὰ ἰδιωτικὰ ξενοδοχεῖα, ἐν διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐν δωματίοις ὑπὸ ἐνοίκιον κτλ. Ἐκτὸς τῶν μυστικῶν ἀστυνύμων ὑπάρχουσι πολυαριθμοὶ ἀστυνομικοὶ κατάσκοποι καὶ πράκτορες καὶ ἄλλοι βοηθοί, οὕτως ὥστε πᾶσα ἡ δύναμις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἀποτελεῖται ἐξ 8000 ἀνδρῶν, ἐν ᾧ ἡ τοῦ ἐν Λονδίῳ μόλις ὑπερβαίνει τὰς 10000.

Πρὸς τούτοις δὲ σπουδαίως ὑποστηρίζεται ἡ παρισιανὴ ἀστυνομία ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων καὶ τῶν „δημοκρατικῶν φυλάκων“, τοὺς ὁποίους βλέπει ὁ ξένος νὰ συνοδεύωσι τοὺς κακούργους καὶ τοὺς ἐγκληματίας εἰς τὰ δικαστήρια ἢ τὰς φυλακάς, νὰ ἴστανται πρὸ τῶν θεάτρων, τῶν καφεπωλείων καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων θεαμάτων καὶ νὰ τηρῶσι τὴν τάξιν κατὰ τὰς διαφόρους ἐπισήμους καὶ ἐθνικὰς ἐορτάς. Ὅταν γίνωνται τὰ μεγάλα τῶν Παρισίων ἱπποδρόμια, οὐκ ὀλίγοι στρατιῶται ἐκ τῶν ἐν Παρίσι εἰσερχόντων συνταγμάτων τίθενται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ παρακωλύηται παντάπασι εἰς τὸ καθήκον

του ὁ ἀστυνομικὸς ὁδοφύλαξ. Οὗτος ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅλους τοὺς εἰς τὸ διαμέρισμά του κατοικοῦντας ἀνθρώπους, ὑπέχει τρόπον τινὰ εὐθύνην δι' ὅλας αὐτῶν τὰς πράξεις καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον σπανίως ἀπολύεται καὶ τῆς θέσεώς του, ἐν ᾗ παραμένει 10—15 ἔτη κατὰ μέσον ὄρον. Τὴν νύκτα περιπολοῦσιν οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι πάντοτε ἀνὰ δύο εἰς τὰς πυκνῶς οἰκουμένας συνοικίας, ὁ δὲ ἀρχηγὸς αὐτῶν εἶνε συγχρόνως καὶ φύλαξ τῶν ἡθῶν, καὶ πατὴρ καὶ σύμβουλος τῶν κατοίκων τοῦ τμήματός του. Σήμερον π. χ. παρουσιάζεται ἔμπροσθέν του μία ἀξιοπρεπὴς καὶ κομψῶς ἐνδεδυμένη κυρία, μία κόμησσα λ. χ. ἡ μαρκησία καὶ τὸν καθικετεύει νὰ τῇ προσέλθῃ ἐπικουρὸς. Τῷ διηγεῖται, ὅτι ἡ θαλαμηπόλος τῆς εὗρεν ἐν τῷ θυλακίῳ τῆς ἐσθῆτός τῆς μίαν ἐπιστολὴν, ἱκανὴν ν' ἀμαυρώσῃ τὴν ὑπόληψίν τῆς, ζητεῖ δὲ παρ' αὐτῆς χρήματα, ἵνα μὴ ἀνακοινώσῃ τὰ πάντα εἰς τὸν σύζυγον. Ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιτροπὸς προσκαλεῖ τὴν θαλαμηπόλον καὶ τὴν ἀπειλεῖ, ὅτι θὰ τὴν τιμωρήσῃ, ἀν γίνῃ πρόξενος σκανδάλου εἰς τὴν συνοικίαν, καὶ πάντοτε σχεδὸν ἐπιτυχάνει τοῦ ποθομένου σκοποῦ, διότι εἰς πάντας εἶνε γνωστὴ ἡ παντοδυναμία τῆς ἀστυνομίας. Τὴν ἐπιούσαν προσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του ἡ σύζυγος ἐνὸς ἐργάτου καὶ παραπονεῖται, ὅτι ὁ σύζυγός τῆς καθ' ἑκάστην μεθύει καὶ ὀργιάζει κατὰ τοιοῦτόν τινα τρόπον, ὥστε εἶνε φόβος μὴ συμβῇ τι κακόν· ὁ λειτουργὸς τῆς τάξεως ἀμέσως ἐπιτιμᾷ τὸν ἀσχημονοῦντα καὶ τὸν ἐπαναφέρει εἰς τὴν ἐγκράτειαν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ παρισιανὴ ἀστυνομία ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐξακκεῖ ἐπιρροὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

Ἄλλ' ἐν τούτοις καὶ τὸ σύστημα τοῦτο ἔχει τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ μειονεκτήματά του, λέγεται δέ, ὅτι ἐν Παρισίοις ἡ κατασκοπεῖα προσέλαβε τόσον ἐπικινδύνους διαστάσεις, ὥστε ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ βλάπτει μᾶλλον τὴν γενικὴν τοῦ λαοῦ ἡθικὴν. Αἱ ἔκτακτοι δαπάναι διὰ τοὺς καταμηνυτάς καὶ τοὺς κατασκοποῦς ἀνέρχονται ἐτησίως εἰς τρία περίπου ἑκατομμύρια φράγκων! Ἐν ἔτει 1880 διεπράχθησαν ἐν Παρισίοις 52 φόνοι καὶ 104 ἀπόπειραι δολοφονίας — σχεδὸν ὅσαι καὶ ἐν Λονδίῳ, Βερολίῳ καὶ Βιέννῃ ὁμοῦ. Πόσον δὲ ἀσπονδον καὶ ἀμείλικτον μῖσος τρέφει κατὰ τῆς ἀστυνομίας του ὁ πληθυσμὸς τῶν Παρισίων, δυνάμεθα νὰ τὸ ἐννοήσωμεν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος 36 φόνοι διεπράχθησαν κατ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας. Τῷ αὐτῷ ἔτει φυλακίσαις ἐγένοντο περὶ τὰς 40,350, ἐκ δὲ τῶν φυλακισθέντων 36,412 κατεδικάσθησαν. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἶνε φοβεροί, διότι ὑπερτεροῦσι καὶ αὐτῶν τῶν λονδινείων, ὅπου ὁ πληθυσμὸς εἶνε διπλάσιος τοῦ παρισιανοῦ.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τῆς γαλλικῆς μητροπόλεως ἡ ἀστυνομία τοῦ Βερολίνου εἶνε κατὰ τὸν ἀριθμὸν πολὺ ἀσθενεστέρα, ὡς ἀποτελουμένη μολὶς ἐκ τριῶν χιλιάδων ἀνδρῶν. Ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῆς ἔχει ἓνα πρόεδρον καὶ ἓνα Διοικητὴν, φέροντα ἐν τῷ στρατῷ τὸν βαθμὸν συνταγματάρχου, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ τὸν διοργανισμόν τῆς ἔχει ὅμοιον πρὸς τὸν τῆς Παρισιανῆς ἀστυνομίας. Ἐν Βερολίῳ ὑπάρχουσιν ὀκτὼ μεγάλα ἀστυνομικὰ διαμερίσματα, 71 ἀστυνομικαὶ περιφέρειαι, ἐν κεντρικὸν γραφεῖον καὶ μία „πολιτικὴ“ ἀστυνομία. Τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων πληροῖνε τὸ κράτος, τὰ λοιπὰ ὅμως ἔξοδα δαπανᾷ ἡ πόλις τοῦ Βερολίνου. Πολλοὶ ἐπηγεσαν, καὶ μάλιστα ξένοι ἀνταποκριταί, τὸν διοργανισμόν καὶ τὸ σύστημα τῆς γερμανικῆς ἀστυνομίας, δὲν δύναται τις δὲ ν' ἀρνηθῇ, ὅτι πραγματικῶς μεταξύ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς

ὑπάρχουσιν ἄνδρες δόκιμοι καὶ πεπειραμένοι, ἀλλ' ἐν τούτοις ἔχει καὶ αὕτῃ τὰς ἐλλείψεις τῆς. Ἡ στρατιωτικὴ ἀγροικία, τὸ πνεῦμα τὸ χαμαίζηλον καὶ ἡ περὶ τοὺς τύπους ἄμετρος μικρολογία εἶνε τὰ κυριώτερα σφάλματα, τὰ ὅποια παρατηρεῖ τις εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Βερολίνου.

Εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις ἀπαιτοῦνται δύο τινὰ νὰ συνεργήσωσι πρὸς ἀνίχνευσιν καὶ σύλληψιν τῶν κακούργων, ἡ σύμπτωσις καὶ πρὸ πάντων ἡ διανοητικὴ δξύδερκεια τῶν κλητῆρων, οἵτινες πολλάκις ἐξ ἀφανῶν ὁρμώμενοι περιστατικῶν καὶ συναρμολογοῦντες αὐτὰ πρὸς τὰ διαπραχθέντα ἐγκλήματα, κατορθοῦσι νὰ συλλάβωσι τὸν δράστην. Ἐν Λονδίῳ π. χ. διεπράχθη πρὸ τινων ἐτῶν μέγα καὶ φοβερόν ἐγκλημα· γέρον τις τοκογλύφος εἶχε δολοφονηθῇ καὶ κλαπῇ ἡ περιουσία του. Ἡ ἀστυνομία δὲν εἶχε λαβὴν τινα πρὸς ἀποτελεσματικὴν καταδίωξιν τῶν κακούργων, ἐξ ἀπελπισίας δὲ ὁ ἀναλαβὼν τὴν ὑπόθεσιν ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος μετέβη μὲν τῶν ἡμερῶν πρὸς τινα νεκρομάντιν, ἵνα ζητήσῃ παρ' αὐτῆς συμβουλὴν. Φυσικῶς παρὰ τῆς προφητίδος οὐδὲν ἦτο δυνατόν νὰ μάθῃ, ἀλλ' ὁ κατὰ τύχην προσωπικῶς γνωρίζων αὐτὸν βοηθὸς καὶ ὑπηρέτης τῆς νεκρομάντεως κατὰ τὴν δευτέραν ἐπίσκεψίν του τῷ εἶπεν, ὅτι, ὡς ἔχρηστο νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ, ἀνθρωπὸς τις ἴστατο εἰς τὴν ἀπέναντι πλευρὰν τῆς ὁδοῦ καὶ τὸν παρετήρει μετὰ προσοχῆς. Ὁ μυστικὸς ἀστυνόμος ἤρχισε λοιπὸν νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰς ἐπισκέψεις του, κατασκοπεύων συγχρόνως τὸν μυστηριώδη ἀνθρωπον, ὅστις εὗρεθῇ ἐπὶ τέλους ὅτι ἦτον ὁ δράστης τοῦ κακούργηματος. Ἐν Παρισίοις νέος τις Ἀμερικανὸς εἶχεν ἀπωλέσει 49 χιλιόφραγκα χαρτονομίσματα. Ἄμα ὡς παρετήρησε τὴν ἀπώλειαν, ἔσπευσε πρὸς τὸν ἀρχιαστυνόμον λέγων, ὅτι εἶχε τὰ χρήματα εἰς τὸ θυλάκιον, ὅτε ἐξήρχετο τοῦ καταλύματός του. — „Δὲν ἐπήγατε ἐν τῷ μεταξὺ εἰς κἀνὲν ἄλλο μέρος; τὸν ἠρώτησεν οὗτος: — Ὅχι... ἀλλὰ σταθῆτε, ναὶ εἰς τὸ βουλεβάρτον τῶν Ἰταλῶν ἐστάθην καὶ ἠγόρασα ἀπὸ μίαν ἀνθοπώλιν μίαν μικρὰν δεσμίδα ἀνθέων, τὴν ὁποίαν ἡ ἰδία μοὶ προσήρτησεν ἐπὶ τοῦ ἐνδύματός μου.“ Εἴτα περιέγραψε τὸ μέρος ἀκριβῶς, ὅπου ἴστατο ἡ ἀνθοπώλις· ὁ ἀστυνόμος ἐτηλεγράφησε καὶ ἔμαθεν, ὅτι πραγματικῶς ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶχεν ἐξαφανισθῇ ἐκεῖθεν ἡ κόρη. Ἀλλ' ὁ ἀστυνόμος τῆς ἄλλης ἐκείνης συνοικίας ἐγνώριζεν, ὅτι αὕτη εἶχεν ἐραστὴν καὶ τὸ μέρος, ὅπου οὗτος κατῴκει. Καὶ πάλιν ὁ τηλεγράφος εἰργάσθη καὶ — ἡ κόρη συνελήφθη ἀκριβῶς καθ' ἣν ὥραν ἡτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ μετὰ τοῦ ἐραστοῦ τῆς εἰς Ἀμερικὴν. — Ἐν Νέα Ὑόρκῃ διεπράχθη πρὸ τινος σπουδαία κλοπὴ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων, ἡ δὲ ἀστυνομία εἶχεν ἀφορμὰς νὰ ὑποπτευθῇ, ὅτι οἱ κλέπται ἔφυγον εἰς Παρισίους καὶ διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τούτου τηλεγραφεῖ πρὸς τὴν παρισιανὴν ἀστυνομίαν, ἐξαιτουμένη πληροφορίας καὶ ἀγγέλλουσα, ὅτι αὐθημερόν ἀναχωρεῖ εἰς Παρισίους εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς. Ὅτε οὗτος ἐφθάσεν εἰς τὴν γαλλικὴν μητρόπολιν, οἱ κλέπται εὗρισκοντο ἤδη ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Ὅλος ὁ κόσμος θαυμάζει τὰ κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν κατασκόπων τῆς, ἀλλ' ὀλίγοι γνωρίζουν τὰς περιπετείας καὶ τὰ παθήματα τῶν ὀργάνων τούτων τοῦ νόμου, τὴν ὑπομονήν, μεθ' ἧς ἡμέρας καὶ νύκτας ὀλοκλήρους δαπανῶσι διὰ νὰ ἀγρεύσωσι τὸν διαφεύγοντα αὐτοὺς κακούργον, τὰς μεταμορφώσεις καὶ τοὺς μεταμφιεσμούς, εἰς οὓς ὑποβάλλονται διὰ νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ ποθομένου.